

9

a mulieribus superari, Hoc illi nostro cōuenit
q̄ aspiciens mulierem ad voluptatem, et si rem
non cōsumet, tamen quia ad id concupiuit in
corde suo, crimē non caret, illud autem Clinie
Pythagore familiaris, difficile est credere, non
dedita opera sed fortuito nostris cōuenire, qui
cum posset triū talentorū damnū iureiurando
sibi delato effugere, soluere quidem maluit q̄
iurare, quanquā sine periurio id facere liceret
Audiuerat ille (vt mihi videtur) preceptū dñi
iuramenta vetantis.

Ca. X. Ex disciplinis extraneis dumtaxat
utilia, et ad finem humane vite attigendū
conferentia, excerpendum esse.

Sed redeo ad id quod in principio dicebam, nō
omnia nobis p̄cipienda sunt: sed tamen utilia.
Etenim cum eos cibos qui obesse possunt, cor
pori diligēter vitemus, absurdū est disciplinarū
quibus animus aliter rationem nullam habere,
sed tanquā torrens aliquis quecūq̄ sors obtu
lerit, sine delectu imergere. Et cū gubernator
nō temere nauim ventis pmittat, sed ad portū
dirigat, Et sagittarius ad signū, & faber et archi
tectus finem aliquem sue artis respiciat: nos ab
eiusmodi opificibus in cognoscēdis rebus nr̄is
superari. Necq̄ enim manualiū operum finis ali
quis est: vite autē humane finis est vllus: quē

b i